

ROMANIA
CURTEA DE APEL ORADEA
-Secția Comercială, de Contencios
Administrativ și Fiscal-
DOSAR NR. 554/CA/2009

H. contestativ

D 9/2009

DECIZIA NR.554/CA/2009 -R

Ședința publică din 2009

PREȘEDINTE: COȘOIU EMILIA - judecător
CĂLĂBĂȘOIU - judecător
TĂBĂRIOAȘA - judecător
SABĂU MIRELA - grefier

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ și fiscal formulat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR** cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir, nr.2-4, jud. Bihor în contradictoriu cu intimata reclamantă **SC "EDITIL" SA Beiuș**, cu sediul în Beiuș, str. Horea, nr.9, jud. Bihor împotriva **sentinței nr.300/CA din 21 aprilie 2009**, pronunțată de Tribunalul Bihor, în dosar nr. 554/CA/2009 având ca obiect – **anulare act administrativ -**.

La apelul nominal făcut în ședința publică de azi, se prezintă pentru intimata reclamantă **SC "EDITIL" SA Beiuș** – sing. **EMILIA COȘOIU**, în baza delegației nr.87/05.11.2009, lipsă fiind recurenta pârâtă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că recursul este scutit de plata taxelor de timbru, intimata reclamantă a depus la dosar întâmpinare și înscrișuri anexă, cauza este la primul termen de judecată în recurs, după care:

Reprezentanta intimatei reclamante arată că nu mai are alte cereri, solicită cuvântul asupra recursului.

Instanța, nefiind alte cereri, chestiuni prealabile, consideră cauza lămurită și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentanta intimatei solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca legală și temeinică a sentinței recurate, fără cheltuieli de judecată. În esență arată că, nu are nici o culpă în plata impozitului pe profit aferent anului 2007 la bugetul local și nu la bugetul de stat, apreciind că Administrației Financiare a Municipiului Beiuș îi revenea sarcina de supraveghea și a îndruma virarea impozitului către bugetul de stat, lucru pe care acesta însă nu l-a făcut.

CURTEA DE APEL

Asupra recursului în contencios de față, constată următoarele:

Prin sentința nr. [redacted] /CA din [redacted] aprilie 2009, Tribunalul Bihor a admis cererea de suspendare formulată de reclamanta SC [redacted] SA, cu sediul în [redacted], jud.Bihor, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir nr.2-4, jud. Bihor, și în consecință, a dispus suspendarea executării actelor administrativ fiscale constând în decizia nr. [redacted] /28.01.2009, decizia de impunere nr. [redacted] /03.12.2008 și a raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] /03.12.2008, cu privire la majorările de întârziere în cuantum de [redacted] lei, până la soluționarea irevocabilă a acțiunii în anulare formulată împotriva acestor acte administrativ fiscale.

A fost admisă acțiunea precizată formulată de reclamanta SC [redacted] SA, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, și în consecință, s-a dispus anularea deciziei nr. [redacted] /28.01.2009, a deciziei de impunere nr. [redacted] /03.12.2008 și a raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] /03.12.2008, cu privire la majorările de întârziere în cuantum de [redacted] lei, fără cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această hotărâre instanța de fond a reținut că, obiectul dedus judecării îl reprezintă contestarea de către reclamantă a majorărilor de întârziere, în cuantum de [redacted] lei, stabilite în sarcina acesteia prin decizia de impunere nr. [redacted] /03.12.2008 și prin raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] /03.12.2008. Aceste majorări de întârziere au fost stabilite în sarcina reclamantei ca urmare a neplății în termenul legal a impozitului pe profit aferent anului 2007.

Din ordinele de plată nr. [redacted] /25.04.2007, nr. [redacted] /24.07.2007, nr. [redacted] /23.10.2007, nr. [redacted] /24.01.2008 și respectiv nr. [redacted] /14.04.2008, rezultă indubitabil că societatea reclamantă a achitat în termenul legal impozitul pe profit aferent anului 2007, însă din eroare l-a virat în bugetul local al Primăriei Municipiului Beiuș, și nu în bugetul de stat.

Conform art.34 al.13 din L.571/2003, „obligațiile fiscale reglementate de prezentul titlu sunt venituri ale bugetului de stat. Impozitul pe profit datorat pentru anul 2006 de către regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și de către societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari se declară, se regularizează și se plătește la bugetele locale respective, până la data de 31 martie 2007. Dobânzile/majorările de întârziere și amenzile înregistrate de către regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și de către societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari se datorează și se plătesc potrivit legii”, iar conform alin.13/1 din același articol „prin excepție de la prevederile alin. (13), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere și amenzile datorate de regiile autonome

din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și cele datorate de societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârșitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut”.

Întrucât nici reclamanta, ca unitate în subordinea Consiliului Local Beiuș, și nici societatea reclamantă nu au realizat vreun proiect cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri sau contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate, prin acte normative, impozitul pe profit trebuia virat în bugetul de stat, și nu în bugetul local. Cu toate acestea, reclamanta a făcut demersuri către Consiliul Local Beiuș în sensul de a vira impozitul achitat din bugetul local în bugetul de stat. Întrucât reclamanta și-a îndeplinit obligațiile legale de achitare în termen a impozitului pe profit aferent anului 2007, imputarea majorării de întârziere prin actele administrativ-fiscale atacate este nelegală și nejustificată. Administrația Financiară din cadrul Primăriei Mun. Beiuș avea obligația legală de a îndruma societatea reclamantă să vireze impozitul pe profit în bugetul de stat și să refuze implicit încasarea acestui impozit în bugetul local, ceea ce ar fi determinat achitarea în termen la bugetul de stat a impozitului datorat și implicit necurgerea majorărilor de întârziere.

Față de aceste considerente, instanța a constatat că în sarcina societății reclamante nu se poate reține vreo culpă în neplata impozitului pe profit anului 2007, astfel încât este nelegală și nejustificată impunerea de către organele fiscale a unor majorări de întârziere în sarcina societății reclamante, cât timp aceasta și-a îndeplinit în termenul legal obligațiile fiscale.

Totodată, instanța a constatat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.14-15 din L.554/2004, respectiv există un caz bine justificat și iminența producerii unei pagube majore în patrimoniul societății, condiții cerute pentru suspendarea actelor administrative atacate. Astfel, din considerentele expuse mai sus rezultă că în cauză există împrejurări care creează o îndoială serioasă asupra legalității actului administrativ atacat, iar prin achitarea unor majorări de întârziere calculate pentru o obligație fiscală pe care reclamanta a achitat-o în termen, ținând cont și de quantumul acestor majorări, se creează un prejudiciu material evident care ar perturba grav activitatea societății reclamante.

Față de aceste considerente, văzând în drept și disp.Legii nr.571/2003, precum și ale Legii nr.554/2004, instanța a admis acțiunea și, în consecință a dispus suspendarea executării actelor administrativ fiscale constând în decizia nr. 2/28.01.2009, decizia de impunere nr. 2/03.12.2008 și a raportului de inspecție fiscală nr. 2/03.12.2008, cu privire la majorările de întârziere în quantum de 13.762 lei, până la

soluționarea irevocabilă a acțiunii în anulare formulată împotriva acestor acte administrativ fiscale și a anulat decizia nr. /28.01.2009, decizia de impunere nr. /03.12.2008 și raportul de inspecție fiscală nr. /03.12.2008, cu privire la majorările de întârziere în cuantum de lei, luând act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei sentințe, în termen și scutit de plata taxelor de timbru a declarat recurs pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, solicitând admiterea recursului, modificarea sentinței, în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiate.

În motivarea recursului, recurenta a arătat că, impozitul pe profit constituie venit al bugetului de stat, iar prin excepție de la această regulă, impozitul pe profit datorat pe anul 2007 de către reclamantă, ca unitate în subordinea Consiliului Local al Mun. Beiuș, putea să constituie venit la bugetul local dacă societatea sau consiliul local ar fi derulat proiecte cu asistență financiară europeană, condiție care nu a fost însă îndeplinită în speță.

Întrucât reclamanta nu a plătit la termenul de scadență către bugetul de stat impozitul pe profit datorat pe anul 2007, pârâta arată că organele de inspecție fiscală, în mod corect, au stabilit în sarcina reclamantei majorările de întârziere contestate.

De subliniat este și faptul că societatea reclamantă nu a contestat debitul, ci doar a arătat că suma urma să fie virată la bugetul de stat după recuperarea de la bugetul local, contestând doar majorările de întârziere.

Contribuabilii datorează majorări de întârziere pentru neachitarea la termenele legale de plată a obligațiilor bugetare, aceasta fiind o măsură accesorie generată de neplata debitelor de bază, în conformitate cu principiul de drept „accessorium sequitur principale”.

Pe cale de consecință, reclamanta nu a plătit la termenele scadente către bugetul de stat impozitul pe profit datorat pe anul 2007, astfel că organele de inspecție fiscală au calculat în mod corect că datorează majorări de întârziere.

Mai arată că, dacă se consideră că Primăria Municipiului Beiuș este culpabilă în această situație, solicită a pune în vedere reclamantei că are la dispoziție acțiuni legale în vederea recuperării pagubei produse bugetului de stat, totodată reclamanta putând chema în garanție primăria pentru ca aceasta să vireze sumele de bani către bugetul de stat.

Prin întâmpinarea depusă la dosar reclamanta a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca legală și temeinică a sentinței pronunțată de Tribunalul Bihor, fără cheltuieli de judecată.

În motivarea întâmpinării arată că societatea reclamantă nu are nici o culpă în achitarea impozitului pe profit pe anul 2007 către bugetul local și nu către bugetul de stat, arătând că Administrația Financiară a Municipiului Beiuș care a încasat întreg impozitul avea obligația de a supraveghea și îndruma virarea impozitului către bugetul de stat.

Examinând sentința recurată prin prisma motivelor de recurs cât și din oficiu, având în vedere actele și lucrările dosarului se constată că recursul este nefondat.

În mod corect instanța de fond a dispus anularea actelor administrative fiscale atacate cu privire la majorările de întârziere.

Astfel, potrivit dispozițiilor legale majorările de întârziere se datorează pentru neplata la scadență a obligațiilor fiscale ale contribuabilului, însă în cauză reclamanta intimată a făcut dovada că și-a achitat la termen aceste obligații, chiar dacă, din eroare, datorită modificării legislației, a achitat impozitul pe profit la bugetul local și nu la bugetul de stat.

Prin urmare, deoarece reclamanta a achitat la scadență impozitul pe profit, aplicarea majorărilor de întârziere apare ca nelegală.

Apreciind că hotărârea atacată este legală și temeinică, recursul urmează a fi respins ca nefondat, în baza art. 312 al. 1 Cod procedură civilă.

Cheltuieli de judecată nu se vor acorda deoarece nu au fost solicitate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

DECIDE:

RESPINGE ca nefondat recursul declarat de recurenta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR** împotriva sentinței nr. 1/CA din 21 aprilie 2009, pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o menține în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

I R E V O C A B I L Ă .

Pronunțată în ședința publică, azi 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR, GREFIER.

// *Săuș Daniela*

// *Blaga Ovidiu*

// *Tătar Ioana*

// *Săuș Mirela*

Red.dec. – jud.S.D.
- în concept, 24.11.2009

Jud. fond

Tehnoredact. S.M.-

4 ex./ 24.11.2009

2 com./ 25.11.09

1. **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR** cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir, nr.2-4, jud. Bihor

2. **SCHEDELIUL SA Beiuș**, cu sediul în Beiuș,

